

- 2) Jeżeli założyć, że duńskie przepisy podatkowe nie zawierają różnic w traktowaniu, jakie występowały w sprawie Philips, czy zakaz kompensowania podobny do opisanego – w przypadku gdy strata poniesiona w stałym zakładzie spółki niebędącej rezydentem podlega również kompetencjom podatkowym państwa przyjmującego – sam w sobie stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości przewidzianej w art. 49 TFUE, które musi być uzasadnione poprzez odniesienie do nadrzędnych względów interesu ogólnego?
- 3) Jeżeli tak, czy takie ograniczenie może być wówczas uzasadnione interesem, jakim jest zapobieganie podwójnemu wykorzystaniu strat, lub celem w zakresie zapewnienia zrównoważonego podziału kompetencji podatkowych między państwami członkowskimi bądź połączeniem obydwu?
- 4) Jeżeli tak, czy takie ograniczenie jest proporcjonalne?

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 6 września 2012 r., C-18/11 (EU:C:2012:532)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 25 stycznia 2017 r. – Isabel González Castro/Mutua Umivale i Prosegur España S.L.

(Sprawa C-41/17)

(2017/C 121/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isabel González Castro

Strona pozwana: Mutua Umivale y Prosegur España S.L.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 dyrektywy 92/85/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że praca nocna, do której nie powinny być zobowiązane pracownice, o których mowa w art. 2, a zatem również pracownice w okresie karmienia piersią, obejmuje nie tylko pracę wykonywaną w całości w godzinach nocnych, ale również pracę zmianową, jeżeli niektóre zmiany, jak w niniejszej sprawie, mają miejsce w godzinach nocnych?
- 2) Czy w sporze, którego przedmiotem jest istnienie sytuacji ryzyka dla pracownicy w okresie karmienia piersią, mają zastosowanie przepisy szczególnie dotyczące ciężaru dowodu z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE ⁽²⁾ – transponowanego do porządku hiszpańskiego między innymi w drodze art. 96 ust. 1 ustawy 36/2011 – w związku z wymogami zawartymi w art. 5 dyrektywy 92/85/WE – transponowanego do porządku hiszpańskiego w drodze art. 26 Ley de Prevención de Riesgos Laborales – do celów udzielenia urlopu pracownicy w okresie karmienia piersią i ewentualnie przyznania świadczenia związanego z taką sytuacją w porządku krajowym zgodnie z art. 11 ust. 1 tej samej dyrektywy 92/85/EWG?
- 3) Czy art. 19 ust. 1 wspomnianej dyrektywy 2006/54/WE należy interpretować w ten sposób, że „okolicznościami pozwalającymi domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji” pracownicy w okresie karmienia piersią – w sporze, którego przedmiotem jest istnienie sytuacji ryzyka dla pracownicy w okresie karmienia piersią ze zwolnieniem z obowiązku świadczenia pracy, przewidzianym w art. 5 dyrektywy 92/85/EWG i transponowanym do porządku hiszpańskiego w drodze art. 26 Ley de Prevención de Riesgos Laborales – są następujące sytuacje: 1) pracownica świadczy pracę w systemie pracy zmianowej jako pracownik ochrony, przy czym praca podczas niektórych zmian jest wykonywana w godzinach nocnych i jednoosobowo a ponadto 2) wykonując obchody i zajmując się nagłymi sytuacjami (czyny zabronione, pożary i inne incydenty), a to wszystko w sytuacji, gdy 3) w miejscu pracy nie wykazano istnienia odpowiedniego pomieszczenia do karmienia piersią lub ewentualnie do mechanicznego odciągnięcia mleka matki?

- 4) W razie potwierdzenia „okoliczności pozwalających domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji” stosownie do art. 19 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE w związku z art. 5 dyrektywy 92/85/EWG – transponowanym do porządku hiszpańskiego w drodze art. 26 Ley de Prevención de Riesgos Laborales – w sporze, którego przedmiotem jest istnienie sytuacji ryzyka dla pracownicy w okresie karmienia piersią ze zwolnieniem z obowiązku świadczenia pracy: Czy można wymagać od pracownicy w okresie karmienia piersią, by – dla celów otrzymania urlopu zgodnie z ustawodawstwem krajowym transponującym art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 92/85/EWG – udowodniła, że dostosowanie warunków pracy lub czasu pracy nie jest technicznie lub obiektywnie możliwe albo nie można go racjonalnie wymagać oraz że nie jest technicznie lub obiektywnie możliwe przeniesienie do innej pracy albo nie można go racjonalnie wymagać? Czy też przeciwnie, udowodnienie takich okoliczności należy do pozwanych (pracodawcy i podmiotu wypłacającego świadczenie z zabezpieczenia społecznego związanego z zawieszeniem umowy o pracę)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (Dz.U. 1992, L 348, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 5, t.2, s. 110).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Langericht Hamburg (Niemcy) w dniu 27 stycznia 2017 r. – The Scotch Whisky Association, The Registered Office/ Michael Klotz

(Sprawa C-44/17)

(2017/C 121/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: The Scotch Whisky Association, The Registered Office

Druga strona postępowania: Michael Klotz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do „pośredniego wykorzystania w celach handlowych w odniesieniu do napojów spirytusowych”, o którym mowa w art. 16 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 110/2008 ⁽¹⁾ konieczne jest, by zarejestrowane oznaczenie geograficzne było wykorzystywane w identycznej lub fonetycznie lub wizualnie podobnej formie, czy też wystarczy, że sporny element oznaczenia stwarza w świadomości docelowego kręgu odbiorców jakiegokolwiek skojarzenie z zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym lub obszarem geograficznym?

W razie jeżeli wystarczy stworzenie skojarzeń: czy przy ocenie tego, czy ma miejsce „pośrednie wykorzystywanie w celach handlowych”, ma również znaczenie, w jakim kontekście jest umieszczony sporny element oznaczenia, czy też ten kontekst nie może wyłączać pośredniego wykorzystywania w celach handlowych zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, nawet jeśli spornemu elementowi oznaczenia towarzyszy informacja o prawdziwym pochodzeniu wyrobu?

- 2) Czy do „przywołania” zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, o którym mowa w art. 16 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 110/2008, konieczne jest, aby istniało fonetyczne lub wizualne podobieństwo między zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym i spornym elementem oznaczenia, czy też wystarczy, że sporny element oznaczenia stwarza w świadomości docelowego kręgu odbiorców jakiegokolwiek skojarzenie z zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym lub obszarem geograficznym?

Jeżeli wystarczy stworzenie skojarzeń: czy przy ocenie tego, czy ma miejsce „przywołanie”, ma również znaczenie, w jakim kontekście jest umieszczony sporny element oznaczenia, czy też ten kontekst nie może wyłączać bezprawnego przywołania za pośrednictwem spornego elementu oznaczenia, nawet jeśli spornemu elementowi oznaczenia towarzyszy informacja o prawdziwym pochodzeniu wyrobu?